

Rad i godišnji sastanci komisije za katastar i komasacije FIG, Geodetski list, 1960, 4–6, 189–191.

Marcel Furlan, Geodetski list, 1960, 10–12, 259–260.

Komisija za katastar i komasacije FIG – godišnji sastanak u Beogradu, Geodetski list, 1960, 10–12, 319–326.

Katastar zemljišta i zemljšna knjiga: koncept predavanja, Zagreb, 1968, 78 str.

Emerik Danijel Bogdanić, Geodetski list, 1972, 7–9, 170–171.

Zbirka geodetsko-katastarskih propisa, priredio M. Tomić, Zagreb, Narodne novine, 1975, 295 str.

Zbirka geodetsko-katastarskih propisa, priredio M. Tomić, 2. dopunjeno izdanje, Zagreb, Narodne novine, 1988, 335 str.

Bruno Ungarov, (koautor Stjepan Klak), Geodetski list, 1995, 1, 85–86.

Miljenko Lapaine

MARIJA BRAJKOVIĆ, magistrica tehničkih znanosti

Marija Brajković obranila je 18. studenoga 2010. godine na Geodetskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu magistarski rad pod naslovom *Povezanost upisnika u Republici Hrvatskoj*. Mentor je bio prof. dr. sc. Miodrag Roić. U povjerenstvu za ocjenu magistarskog rada bili su doc. dr. sc. Vlado Cetl, prof. dr. sc. Zdravko Kapović i prof. dr. sc. Miodrag Roić, a u povjerenstvu za obranu doc. dr. sc. Vlado Cetl, prof. dr. sc. Zdravko Kapović i prof. dr. sc. Miodrag Roić.

Marija Brajković rođena je 6. prosinca 1961. godine u Tavankutu. Osnovnu i srednju školu pohađala je u Đurdinu i Žedniku. Srednju matematičku školu pohađala je u Subotici i maturirala je 1980. godine s izvrsnim uspjehom. Iste godine upisuje se na dodiplomski studij na Geodetskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu.

Tijekom studija obavljala je demonstraturu iz kolegija Matematika. Za studentski rad: *Rješavanje obrnutog kartografskog zadatka primjenom ortogonalnih polinoma* primila je Rektorovu nagradu. Diplomirala je početkom 1987. godine pod mentorstvom pokojnog akademika Krešimira Čolića na temu: *Problemi točnosti izračunavanja topo-izostatskih vrijednosti za otklone vertikale*.

Prvo zaposlenje nakon završenog studija dobila je u Katastarskom uredu u Pazinu, koje je u to vrijeme bilo u sklopu Komiteta za prostorno uređenje, katastar i komunalne poslove sa-dašnjeg Grada Pazina, na radnom mjestu poslova stručnog suradnika za katastar vodova i službenu evidenciju prostornih jedinica. Na mjesto šefice službe za Katastar postavljena je 1993. godine, a prelaskom u Županijski ured za katastar postavljena je na mjesto pomoćnice pročelnika ureda. Osim što je radila na poslovima šefice katastarskog ureda i pomoćnice pročelnika, radila je na poslovima popisa katastarskih čestica za uknjižbu vlasništva novo-formiranih općina i grada Pazina, te kao koordinatorica u pripremi dokumentacije za popis pučanstva 2000. godine za Istarsku županiju.

U listopadu 2002. godine zaposnila se u Istarskom vodovodu Buzet na mjestu voditeljice geodetske službe. Uz poslove voditeljice geodetske službe, aktivno je radila u radnoj grupi Geoinformacijskog sustava Istarskog vodovoda na prikupljanju prostornih podataka. U uredu ovlaštenog inženjera geodezije Borisa Brajkovića iz Pazina, radila je od ožujka do lipnja 2007. godine. Od srpnja 2007. godine radi u privatnom geodetskom uredu ITB d.o.o. Medulin, na mjestu ovlaštenog inženjera geodezije.

Članica je Hrvatske komore arhitekata i inženjera u graditeljstvu od osnutka – sada Hrvatske komore ovlaštenih inženjera geodezije, članica je Hrvatskoga geodetskog i Hrvatskoga kartografskog društva. Od 2005. godine predsjednica je Udruge geodeta Istarske županije.

Magistarski rad sadrži: 137 stranica formata A4, sažetak na hrvatskom i engleskom jeziku, popis literature i kratki životopis. Radu je priložen magistarski rad u elektroničkom obliku.

Magistarski rad podijeljen je u devet poglavlja:

1. Uvod
2. Upisnici
3. Osobe
4. Stvari
5. Prava
6. Jedinstvene oznake
7. Infrastruktura prostornih podataka
8. Analiza
9. Zaključak

U uvodu je opisano stanje upisnika koji su bili motivacija za izradu magistarskog rada i čija je povezanost analizirana. U posebnom potpoglavlju definirano je područje, pristup i metodologija istraživanja koja su provedena u svrhu ustanovljenja trenutnog stupnja povezanosti upisnika u Republici Hrvatskoj.

U drugom poglavlju opisane su osnovne osobine upisnika, koje prema propisima vode tijela javne vlasti u Republici Hrvatskoj. Posebno su opisana zajednička načela kojima su upisnici povezani i temeljem kojih je osigurano funkcioniranje upisnika te uređen pravni promet među pravnim i fizičkim osobama. Na kraju poglavlja opisani su postupci upisivanja u upisnike: sudski i upravni postupak.

Treće poglavlje opisuje temeljne upisnike osoba, za fizičke osobe to su Državne matice, a za pravne osobe to je Sudski registar. Opisom je obuhvaćen sadržaj temeljnih upisnika osoba, povijest, nadležnost vođenja, održavanje, važeći propisi i pristup podacima upisnika putem Interneta. U ovom poglavlju opisani su i drugi upisnici pravnih i fizičkih osoba, i to: Obrtni registar, Upisnik znanstvenik, Registr poslovnih subjekata, Registr udruga, Upisnik poljoprivrednih gospodarstava, Upisnik znanstvenih organizacija, Upisnik šumoposjednika i Evidencija prijave prebivališta fizičkih osoba.

U četvrtom poglavlju opisani su temeljni upisnici stvari – nekretnina: Katastar zemljišta i Katastar nekretnina. Za oba upisnika opisani su podatci koji su sadržani u upisnicima, zatim je dana povijest upisnika, održavanje i internet pristup podatcima. U nastavku poglavlja opisani su drugi važniji upisnici nekretnina: Registr prostornih jedinica, Katastar pčelinjih paša, Arkod, Katastar vodova i Vinogradarski katastar. Na kraju četvrtog poglavlja opisan je i jedan upisnik pokretnina: Upisnik brodova.

Peto poglavlje opisuje temeljni upisnik stvarnih prava, Zemljišnu knjigu, te dva upisnika ostalih prava: Upisnik sudskih i javnobilježničkih tražbina vjerovnika na pokretnim stvarima i pravima i Hrvatski upisnik oporuka. Za sva tri upisnika opisani su podaci koji se upisuju u upisnike, propisi temeljem kojih su osnovani te pristup podacima upisnika.

U šestom poglavlju opisane su jedinstvene oznake osoba i nekretnina regulirane propisima: matični broj fizičkih osoba, osobni identifikacijski broj osoba i broj katastarske čestice. Naglašen je značaj korištenja jedinstvenih oznaka i mogućnost povezivanja upisnika njima. U nastavku poglavlja opisani su matični brojevi i ostalih prostornih jedinica.

Sedmo poglavlje opisuje infrastrukturu prostornih podataka. U ovom poglavlju, također, opisana je nacionalna infrastrukturu prostornih podataka, koja je dio globalne infrastrukture prostornih podataka i europske, propisane INSPIRE smjernicom. Na kraju poglavlja opisane su javne usluge nacionalne infrastrukture prostornih podataka.

U osmom poglavlju opisana je analiza povezanosti obrađenih upisnika. Analiza povezanosti provedena je temeljem prikupljenih podataka koji su uneseni u izradenu relacijsku bazu podataka. Izrađene su i popunjene tablice, koje su povezane relacijama. Nakon uspo-

stavljenih relacija među tablicama, iz baze podataka izrađeni su razni upiti, kojima su otkriveni redundantni podaci. Analiza je ukazala na višekratno upisivanje istih objekata u različite upisnike što uzrokuje nemogućnost održavanja podataka ažurnim. U upisnike se najčešće upisuju podaci o osobama i podaci o nekretninama. Kod višekratnog upisivanja istih podataka o objektima podaci su nepouzdani, opterećeni pogreškama upisa te ne postoji mogućnost povezivanja upisnika zbog različitih podataka o istim objektima upisa.

Analizom je utvrđeno da je najčešće upisivani podatak o osobi većine upisnika osobni identifikacijski broj (OIB), a najčešće upisivani podatak o nekretnini u upisnike je broj katastarske čestice. Povezivanje upisnika, kao ključnih čimbenika nacionalne infrastrukture prostornih podataka, putem osobnog identifikacijskog broja i broja katastarske čestice oslobođilo bi sadašnje upisnike redundantnih i nepouzdanih podataka. Preporuka predviđa povezivanje upisnika u dvije razine. U prvoj razini povezivanje upisnika bilo bi unutar jednog tijela javne vlasti, a u drugoj razini ti bi se upisnici povezali katalogom nacionalne infrastrukture prostornih podataka.

U zaključku se navodi da bi se povezivanjem javnih upisnika omogućila značajna ušteda vremena, ljudi i sredstava, a samim time bi se povećala i pravna sigurnost boljom uspostavom i primjenom općih načela upisnika. Poseban značaj je dan izvornim upisnicima koji trebaju osigurati ažurne podatke te moraju biti pokretači u ispravljanju pogrešno upisanih podataka. Zbog nepovezanosti upisnika često se osnivaju i izrađuju novi (registri, evidencije, GIS-ovi, ...), koji samo pogoršavaju stanje čime se nepotrebno troši znatan novac poreznih obveznika.

Na kraju rada dan je pregled korištene literature i URL-a.

Povjerenstvo je zaključilo da je pristupnica u radu pokazala sposobnost bavljenja znanstvenim radom te da je dala doprinos u pogledu analize postojećeg stanja povezanosti upisnika u Republici Hrvatskoj kao i preporuke za povezivanje upisnika. Autorica rada analizirala je, uz temeljne upisnike osoba, nekretnina i prava, i većinu drugih upisnika. Suvislom organizacijom podataka o analiziranim upisnicima u bazu, omogućila je provođenje upita i donošenje relevantnih zaključaka sukladno načelima znanstvenog rada.

Miodrag Roić

MILAN REZO, doktor tehničkih znanosti

Milan Rezo obranio je 7. listopada 2010. godine na Geodetskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu doktorsku disertaciju *Značenje i primjena fizikalnih parametara u modernom pristupu geodetskim radovima državne izmjere*. Doktorska disertacija obranjena je pred povjerenstvom u sastavu prof. dr. sc. Željko Bačić, prof. dr. sc. Tomislav Bašić (mentor), oba s Geodetskog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu i doc. dr. sc. Božo Soldo s Geotehničkog fakulteta Varaždin Sveučilišta u Zagrebu. Povjerenstvo za ocjenu doktorske disertacije bilo je u istom sastavu.

Milan Rezo rođen je 30. svibnja 1967. godine u Rakitnu – Sutina općina Posušje (BiH), gdje završava osnovnu školu. Srednju školu Gradevinski školski centara – GŠC, geodetski smjer upisuje 1982., a završava 1986. godine u Mostaru.

Na Geodetski fakultet Sveučilišta u Zagrebu upisao se ak. god. 1987./88., gdje je diplomirao 6. svibnja 1994., pod mentorstvom doc. dr. sc. Milivoja Junaševića s temom diplomskega rada Ispitivanje točnosti digitalnog nivellira Leica Na2000 u zavisnosti o broju mjerjenja i udaljenosti letve. Tijekom studija obavljao je demonstrature iz predmeta Niža geodezija I i II te Fotogrametrija I.